

2014. február 26., szerda

P7_TA(2014)0162

Szexuális kizsákmányolás és prostitúció és ezeknek a nemek közötti egyenlőségre gyakorolt hatása

Az Európai Parlament 2014. február 26-i állásfoglalása a szexuális kizsákmányolásról és a prostitúcióról, valamint ezeknek a nemek közötti egyenlőségre gyakorolt hatásáról (2013/2103(INI))

(2017/C 285/11)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az 1948-ban elfogadott Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 4. és 5. cikkére,
- tekintettel az emberkereskedés és mások prostitúciója kihasználásának elnyomásáról szóló, 1949. évi ENSZ-egyezményre,
- tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések (diszkrimináció) minden formájának kiküszöböléséről szóló, 1979. évi egyezmény (CEDAW) 6. cikkére, amely a nőkereskedelem és a nők prostitúciója kihasználásának minden formája elleni küzdelmet tűzi ki céljául,
- tekintettel a gyermekek jogairól szóló 1989-es ENSZ-egyezményre,
- tekintettel a nők elleni erőszak megszüntetéséről szóló, 1993. évi ENSZ-nyilatkozatra, amelynek 2. cikke kimondja, hogy a nők elleni erőszak körébe tartozik „a testi, szexuális és lelki erőszak, amelyet az áldozat a családon kívül szenved el, mint például a nemi erőszak, a szexuális erőszak, a szexuális zaklatás és megfélemlítés a munkahelyen, oktatási intézményben vagy máshol, a nőkereskedelem és a kényszerprostitúció”,
- tekintettel a 2000-ben kihirdetett, az ENSZ nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményét kiegészítő, az ENSZ nemzetközi bűnözés elleni egyezményéhez csatolt, az emberkereskedelem, különösen a nőkkel és gyermekekkel való kereskedelem megelőzéséről, visszaszorításáról és büntetéséről szóló palermói jegyzőkönyvre,
- tekintettel az 1995. évi cselekvési platform és a pekingi nyilatkozat D.3. stratégiai célkitűzésére,
- tekintettel a kényszer- vagy kötelező munkáról szóló 29. sz. ILO-egyezményre, amelynek 2. cikke meghatározza a kényszermunka fogalmát,
- tekintettel a Nemzetközi Migrációs Szervezetnek (IOM) az emberkereskedelem megelőzéséről és az ellene folytatott küzdelemről szóló (11.) Brüsszeli Nyilatkozatára, amely olyan átfogó, multidiszciplináris és hatékonyan összehangolt politikát szorgalmaz, amely az összes érintett terület szereplőit felöleli,
- tekintettel az Európa Tanács vonatkozó ajánlásaira, például a szexuális kizsákmányolás céljából folytatott emberkereskedelemtől szóló, 2000. évi R 11. sz. ajánlásra, a nők erőszakkal szembeni védelméről szóló, 2002. évi R 5. sz. ajánlásra és a nőkereskedelem elleni kampányról szóló, 2002. évi 1545. sz. ajánlásra,
- tekintettel az Európa Tanácsnak az emberkereskedelem elleni fellépésről szóló egyezményére,
- tekintettel az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének a szexuális kizsákmányolás céljából folytatott emberkereskedelem elleni küzdelem érdekében a szexuális szolgáltatások vásárlásának büntetendővé tételéről szóló, ajánlásra irányuló indítványára (12920. sz. dokumentum, 2012. április 26.),
- tekintettel az EBESZ intézkedéseit támogató, az EBESZ emberkereskedelem elleni küzdelemről szóló cselekvési tervét (2003-ban elfogadott 557. sz. határozat) kiegészítő, az EBESZ 2000. évi bécsi miniszteri konferenciáján elfogadott I(12) sz. határozatára,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 2. és 13. cikkére,
- tekintettel az emberkereskedelem elleni küzdelemről szóló, 2002. július 19-i 2002/629/IB tanácsi kerethatározatra,

2014. február 26., szerda

- tekintettel az emberkereskedelem megelőzéséről, és az ellene folytatott küzdelemről, az áldozatok védelméről, valamint a 2002/629/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2011. április 5-i 2011/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre,
- tekintettel az emberkereskedelem, különösen a nőkereskedelem elleni küzdelemre irányuló kezdeményezésekről szóló tanácsi állásfoglalásra ⁽¹⁾,
- tekintettel az emberkereskedelem felszámolására irányuló uniós stratégiára,
- tekintettel a „Fellépés az egyenlőségért, a fejlődésért és a békéért” címmel Pekingben megrendezett Nők Negyedik Világkonferenciáján elfogadott 1995. június 15-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az interneten található illegális és káros tartalmakról szóló bizottsági közleményről szóló, 1997. április 24-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a nőkkel szembeni erőszak elleni zéró toleranciát hirdető, az Európai Unióra kiterjedő kampány szükségességéről szóló, 1997. szeptember 16-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a kiskorúaknak és az emberi méltóságnak az audiovizuális és információs szolgáltatások terén történő védelméről szóló bizottsági zöld könyvről szóló, 1997. október 24-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a gyermekeket érintő szexturizmus elleni küzdelemről szóló bizottsági közleményről és a gyermekek szexuális bántalmazása és kizsákmányolása megelőzésének megerősítéséhez biztosított uniós hozzájárulásról szóló memorandumról szóló, 1997. november 6-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a szexuális kizsákmányolás céljából folytatott nőkereskedelemről szóló bizottsági közleményről szóló, 1997. december 16-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel a kiskorúaknak és az emberi méltóságnak az audiovizuális és információs szolgáltatások terén történő védelméről szóló tanácsi ajánlásra irányuló javaslatról szóló, 1998. május 13-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel az „Emberi jogok tiszteletben tartása az Európai Unióban” című, 1998. december 17-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
- tekintettel a menekültstátuszt kiegészítő védelem formáinak az Európai Unióban történő összehangolásáról szóló, 1999. február 10-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel a Bizottság által a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, a Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, a gyermekeket érintő szexturizmus elleni küzdelemre irányuló intézkedések végrehajtásáról szóló közleményről szóló, 2000. március 30-i állásfoglalására ⁽¹¹⁾,
- tekintettel az Osztrák Köztársaság által egy internetes gyermekpornográfia elleni küzdelemről szóló tanácsi határozat elfogadása érdekében indított kezdeményezésről szóló, 2000. április 11-i állásfoglalására ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ HL C 260., 2003.10.29., 4. o.

⁽²⁾ HL C 166., 1995.7.3., 92. o.

⁽³⁾ HL C 150., 1997.5.19., 38. o.

⁽⁴⁾ HL C 304., 1997.10.6., 55. o.

⁽⁵⁾ HL C 339., 1997.11.10., 420. o.

⁽⁶⁾ HL C 358., 1997.11.24., 37. o.

⁽⁷⁾ HL C 14., 1998.1.19., 39. o.

⁽⁸⁾ HL C 167., 1998.6.1., 128. o.

⁽⁹⁾ HL C 98., 1999.4.9., 279. o.

⁽¹⁰⁾ HL C 150., 1999.5.28., 203. o.

⁽¹¹⁾ HL C 378., 2000.12.29., 80. o.

⁽¹²⁾ HL C 40., 2001.2.7., 41. o.

2014. február 26., szerda

- tekintettel a pekingi cselekvési platform nyomon követéséről szóló, 2000. május 18-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
  - tekintettel a Bizottság által a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, a nőkereskedelem elleni fellépés terén teendő további intézkedésekről szóló közleményről szóló, 2000. május 19-i állásfoglalására ⁽²⁾,
  - tekintettel a „Bűncselekmények sértettjei az Európai Unióban: Gondolatok az alapelvekről és a megteendő intézkedésekről” című bizottsági közleményről szóló, 2000. június 15-i állásfoglalására ⁽³⁾,
  - tekintettel az emberkereskedelem elleni küzdelemről szóló tanácsi kerethatározatra irányuló javaslatról szóló, 2001. június 12-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
  - tekintettel a szexuális kizsákmányolás veszélyének kitett nők és gyermekek kereskedelmének megakadályozását célzó stratégiákról szóló, 2006. január 17-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
  - tekintettel a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelem jelenlegi helyzetéről és a lehetséges jövőbeli intézkedésekről szóló, 2006. február 2-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
  - tekintettel a nemzetközi sportesemények környezetében kialakuló kényszerprostitúcióról szóló, 2006. március 15-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
  - tekintettel a nők elleni erőszak felszámolásáról szóló, 2009. november 26-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
  - tekintettel a nők elleni erőszakkal szembeni fellépést célzó, új uniós politikai keret prioritásairól és körvonalairól szóló, 2011. április 5-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
  - tekintettel az ENSZ Nők Helyzetével Foglalkozó Bizottságának 57. ülészakáról – amelynek témája a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak minden formájának kiküszöbölése és megelőzése – szóló, 2013. február 6-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,
  - tekintettel a „Szervezett bűnözés, korrupció és pénzmosás: megvalósítandó intézkedésekre és kezdeményezésekre vonatkozó ajánlások” című, 2013. október 23-i állásfoglalására ⁽¹¹⁾,
  - tekintettel az Európai Női Lobbi „Nem eladó” elnevezésű figyelemfelkeltő kampányára,
  - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
  - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére, valamint a Fejlesztési Bizottság véleményére (A7-0071/2014),
- A. mivel a prostitúció és a kényszerprostitúció az egész világra kiterjedő, világszerte mintegy 40–42 millió embert érintő nemspecifikus jelenség, ahol a prostituált személyek túlnyomó többsége a nők és a fiatalkorú nők közül kerül ki, míg az ügyfelek szinte mindegyike férfi, és mivel ezért ez egyszerre oka és következménye a nemek közötti egyenlőtlenségnek, amelyet így tovább gerjeszt;
- B. mivel a prostitúció és a kényszerprostitúció a rabszolgaság egyes formái, amelyek összeegyeztethetetlenek az emberi méltósággal és az alapvető emberi jogokkal;
- C. mivel a szexuális és egyéb kizsákmányolás céljából folytatott emberkereskedelem, és különösen nő- és gyermekkereskedelem az emberi jogok megsértésének egyik legkirívóbb esete; mivel az emberkereskedelem globálisan nő, amit a szervezett bűnözés mértékének és jövedelmezőségének növekedése ösztönöz;
- D. mivel a munka az emberi önmegvalósítás egyik fő forrása, amelynek révén az egyén szolidárisan hozzájárul a kollektív jóléthez;

⁽¹⁾ HL C 59., 2001.2.23., 258. o.

⁽²⁾ HL C 59., 2001.2.23., 307. o.

⁽³⁾ HL C 67., 2001.3.1., 304. o.

⁽⁴⁾ HL C 53. E, 2002.2.28., 114. o.

⁽⁵⁾ HL C 287. E, 2006.11.24., 75. o.

⁽⁶⁾ HL C 288. E, 2006.11.25., 66. o.

⁽⁷⁾ HL C 291. E, 2006.11.30., 292. o.

⁽⁸⁾ HL C 285. E, 2010.10.21., 53. o.

⁽⁹⁾ HL C 296. E, 2012.10.2., 26. o.

⁽¹⁰⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0045.

⁽¹¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0444.

2014. február 26., szerda

- E. mivel a prostitúció és a kényszerprostitúció természetéből adódóan kapcsolódik a társadalomban tapasztalható nemek közötti egyenlőtlenséghez, valamint hatást gyakorol a nők és férfiak társadalmi helyzetére, illetve egymás közötti kapcsolatainak és a szexualitásának megítélésére;
- F. mivel a szexualitással kapcsolatos egészséges szemléletmód és kölcsönös tisztelet elősegíti a szexuális és reprodukív egészséget;
- G. mivel az emberkereskedelem megelőzéséről, és az ellene folytatott küzdelemről, az áldozatok védelméről szóló, 2011. április 5-i 2011/36/EU irányelv az áldozatok vonatkozásában határozott rendelkezéseket állapít meg;
- H. mivel a prostitúcióval kapcsolatos szakpolitikák hatással vannak a nemek közötti egyenlőség elérésére, befolyásolják a nemek közötti egyenlőség kérdésének megértését, emellett üzenetet hordoznak és normákat kínálnak a társadalom, így a fiatalok számára is;
- I. mivel a prostitúció üzleti alapon működik, és a különböző szereplőket összekötő piacot teremt, ahol a kerítők és kerítőnők piacuk biztosítását vagy növelését szem előtt tartva mérlegelik a lehetőségeket vagy tevékenykednek, valamint a profit maximalizálására törekednek, és mivel a szexuális szolgáltatásokat vásárlók kulcsszerepet játszanak, minthogy ők tartják fenn e piacon a keresletet;
- J. mivel a WHO szerint a szexuális egészséghez „szükség van a szexualitással és a szexuális kapcsolatokkal szembeni pozitív megközelítésre és az említettek tiszteletben tartására, továbbá a kényszertől, megkülönböztetéstől és erőszaktól mentes, örömteli és biztonságos szexuális élmény meglétének lehetőségére”;
- K. mivel a prostitúció pénzbeli értékére egyszerűsíti le a bensőséges érintkezést, az emberi lényt pedig árucikké vagy az ügyfél használatára szolgáló tárggyá alacsonyítja le;
- L. mivel a prostituált személyek jelentős többsége kiszolgáltatott csoportokból kerül ki;
- M. mivel a kerítés és a szervezett bűnözés között szoros kapcsolat van;
- N. mivel a prostitúció árnyékában virágzik a szervezett bűnözés, az emberkereskedelem, a kiemelten erőszakos bűncselekmények elkövetése és a korrupció, továbbá a prostitúció legalizálására szolgáló mindenfajta keretrendszer fő hasznélvezője a „tisztes üzletemberré” váló kerítő;
- O. mivel a prostitúciós piacok táplálják a nő- és gyermekkereskedelmet ⁽¹⁾;
- P. mivel az emberkereskedelem eszközként szolgál a prostitúciós piacok nőekkel és fiatalkorú nőekkel való ellátásának biztosításához;
- Q. mivel uniós adatok szerint az emberkereskedelem elleni küzdelemre irányuló jelenlegi politika nem hozott eredményt, és hogy problémát jelent az emberkereskedők azonosítása és bíróság elé állítása, ezért fokozni kell a szexuális célú emberkereskedelem eseteinek kivizsgálására, valamint az emberkereskedők bíróság elé állítására és elítélésére irányuló erőfeszítéseket;
- R. mivel egyre több fiatal, köztük riasztóan sok gyermeket kényszerítenek prostitúcióra;
- S. mivel a kényszer, amelynek hatására a prostitúciós végbemegy, lehet közvetlen és testi kényszer, vagy közvetett, például a származási országban a családra gyakorolt nyomáson keresztül, és lehet alattomos pszichológiai kényszer;
- T. mivel az emberkereskedelem problémájának megoldásáért elsősorban a tagállamok felelnek, és mivel 2013 áprilisában csupán hat tagállam jelentette be, hogy maradéktalanul átültette az emberkereskedelemről szóló uniós irányelvet, amelynek végrehajtási határideje 2013. április 6-án járt le;
- U. mivel a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó stratégiájában (2010–2015) a Bizottság kijelenti, hogy „a nők és férfiak közötti egyenlőtlenségek sértik az alapvető jogokat”;

⁽¹⁾ 2006. évi jelentésében Sigma Huda, az ENSZ emberkereskedelemmel, és különösen a nő- és gyermekkereskedelemmel foglalkozó különleges előadója a prostitúcióval kapcsolatos politikáknak az emberkereskedelem mértékére gyakorolt közvetlen hatását hangsúlyozta.

2014. február 26., szerda

- V. mivel hatalmas eltérés tapasztalható abban, ahogy a tagállamok a prostitúciót kezelik, és lényegében két fontos megközelítés különböztethető meg: az egyik a prostitúciót a nők jogai megsértésének – a szexuális rabszolgaság egy formájának – tekinti, amely a nők kárára nemek közötti egyenlőtlenséghez és annak fenntartásához vezet; a másik megközelítés szerint maga a prostitúció segít fenntartani a nemek közötti egyenlőséget azzal, hogy a nők számára biztosítja a jogot a testük feletti önrendelkezéshez; mindkét esetben az egyes tagállamok hatáskörébe tartozik annak eldöntése, hogy hogyan közelítik meg a prostitúció problémáját;
- W. mivel különbség van a „kényszer-” és az „önkéntes” prostitúció között;
- X. mivel a prostitúció kérdésével hosszú távú szemlélet keretében, a nemek közötti egyenlőség szemszögéből kell foglalkozni;
1. elismeri, hogy a prostitúció, a kényszerprostitúció és a szexuális kizsákmányolás erőteljesen nemi vonatkozású kérdés, az emberi méltóság megsértése, ellentétes az emberi jogi elvekkel, köztük a nemek közötti egyenlőség elvével, és ezért ellentétes az Európai Unió Alapjogi Chartájának elveivel, köztük a nemek közötti egyenlőség céljával és elvével;
  2. hangsúlyozza, hogy tiszteletben kell tartani minden nő egészséghez kapcsolódó jogait, ideértve a testükhöz és a szexualitáshoz való jogukat, és hogy kényszertől, megkülönböztetéstől és erőszaktól mentesen élhessenek;
  3. hangsúlyozza, hogy számos kapcsolódási pont van a prostitúció és az emberkereskedelem között, és elismeri, hogy a prostitúció világ- és Európa-szerte egyaránt a kiszolgáltatott nőkkel és fiatalok nőikkel folytatott kereskedelmet táplálja, akiknek nagy része 13 és 25 év közötti; hangsúlyozza, hogy – miként azt az Európai Bizottság adatai is mutatják – az áldozatok többségével (62 %) szexuális kizsákmányolás céljából folytatnak kereskedelmet, valamint a nők és a fiatalok női alkatjából az azonosított és feltételezett áldozatok 96 %-át, amelyben belül az elmúlt években növekedett a nem uniós országokból származó áldozatok részaránya;
  4. elismeri azonban, hogy – főleg mivel a prostitúció és az emberkereskedelem illegális és gyakran láthatatlan – az országok közötti megbízható, pontos és összehasonlítható adatok hiánya miatt a prostitúciós piac továbbra sem átlátható, és ez akadályozza a politikai döntéshozatalt, amely ily módon kizárólag becslésekre támaszkodik;
  5. hangsúlyozza, hogy a prostitúció egészségügyi kérdés is, lévén káros egészségügyi hatásokkal jár a prostitúciót folytató személyekre nézve, akik az átlagnépességhez viszonyítva nagyobb valószínűséggel szenvednek el szexuális, fizikai és mentális egészséget érintő traumákat, küzdenek kábítószer- és alkoholfüggőséggel, illetve az önbecsülés elvesztésével, és magasabb halandósággal néznek szembe; hozzáteszi és hangsúlyozza, hogy a szexuális szolgáltatásokat vásárlók közül sokan keresik a védekezés nélküli üzletszerű szexuális kapcsolatokat, ami a prostitúciót folytató személyek és az ügyfelek szempontjából egyaránt növeli a káros egészségügyi hatások esélyét;
  6. hangsúlyozza, hogy a kényszerprostitúció, a prostitúció és a kizsákmányolás – amellett, hogy egyszerre okai és következményei a nemek közötti egyenlőtlenségnek, és állandósítják a nemi sztereotípiákat, például azt az elképzelést, hogy a nők és a fiatalok női teste a férfiak szexuális igényeinek kielégítésére áruba bocsátható – a szexiparban borzasztó és tartós lelki és fizikai következményekkel járhat az érintettek, főleg a gyermekek és a serdülőkre nézve (még a prostitúcióval való felhagyás után is);
  7. felszólítja továbbá a tagállamokat, hogy a nemzeti joggal összhangban vezessenek be rendszeres, bizalmas tanácsadást és egészségügyi ellenőrzést a prostituáltak számára a prostitúció helyszínein kívül;
  8. elismeri, hogy a prostituáltak a HIV-fertőzés és más szexuális úton terjedő betegségek egyik magas kockázatú csoportját alkotják;
  9. felszólítja a tagállamokat, hogy cseréljék ki a bevált gyakorlatokat az utcai prostitúcióhoz kapcsolódó veszélyek csökkentésére szolgáló módszerek terén;
  10. elismeri, hogy a prostitúció és a kényszerprostitúció általánosságban befolyásolhatja a nőkkel szembeni erőszakot, miután a szexuális szolgáltatások ügyfeleiről végzett kutatások azt mutatják, hogy a szexuális szolgáltatást vásárló férfiakban lealacsonyító kép él a nőkről⁽¹⁾; ezért azt javasolja az illetékes nemzeti hatóságoknak, hogy a szexuális szolgáltatás vásárlásának tilalmát kapcsolják össze a férfiaknak szóló figyelemfelkeltő kampányokkal;

⁽¹⁾ A szexuális szolgáltatások ügyfeleiről több tanulmány is található az alábbi webhelyen: <http://www.womenlobby.org/spip.php?article1948&lang=en>.

2014. február 26., szerda

11. hangsúlyozza, hogy a prostituált személyek szociális, gazdasági, fizikai, lelki, érzelmi és családi szempontból különösen kiszolgáltatottak, valamint jobban ki vannak téve az erőszak és sérülés veszélyének, mint a bármely más tevékenységet végző személyek; a nemzeti rendőri szerveket ezért ösztönözni kell, hogy többek között foglalkozzanak a prostituáltakkal szemben elkövetett nemi erőszakhoz kapcsolódó alacsony elítélési rátával; hangsúlyozza, hogy a prostituált személyek mellett nyilvános megszegyenyítésnek és társadalmi megbélyegzésnek is ki vannak téve, még akkor is, ha felhagytak a prostitúcióval;
12. felhívja a figyelmet arra, hogy a prostituált nőknek joguk van az anyasághoz, gyermekeik felneveléséhez és a róluk való gondoskodáshoz;
13. hangsúlyozza, hogy a prostitúció normalizálása hatással van a nőkkel szembeni erőszakra; kiemeli különösen azokat az adatokat, amelyek szerint a szexet vásárló férfiak esetében nagyobb valószínűséggel alkalmaznak, szexuális kényszert vagy követnek el más erőszakos cselekményt nőkkel szemben, valamint gyakran tanúsítanak nőgyűlölő viselkedést;
14. megállapítja, hogy a prostituált személyek 80–95 %-a esett már áldozatul az erőszak valamilyen formájának (nemi erőszak, vérfertőzés, pedofília) azt megelőzően, hogy prostitúciós tevékenységbe kezdett, 62 %-uk számolt be arról, hogy megerőszakolták, és 68 %-uk szenved poszttraumatikus stressz zavartól – hasonló az arány a kínzás áldozatai esetében ⁽¹⁾;
15. hangsúlyozza, hogy a gyermekprostitúció soha nem lehet önkéntes, mivel a gyermekek nem rendelkeznek jogképességgel a prostitúcióhoz való hozzájáruláshoz; sürgeti a tagállamokat, hogy a lehető leghatározottabban tiltsák be a gyermekprostitúciót (18 éves kor alatt), mivel ez a kényszerprostitúció legsúlyosabb formája; sürgősen kéri a megelőzésen, az áldozatok védelmén és az ügyfelek bíróság elé állításán alapuló zéró tolerancia megközelítés bevezetését;
16. rámutat, hogy a gyermekprostitúció, valamint a gyermekek – többek között közösségimédia-oldalokon keresztül, megtevesztés és megfélemlítés révén történő – szexuális kizsákmányolása egyre nagyobb méretet ölt;
17. felhívja a figyelmet a kiskorúak prostituálódásának a jelenségére, amely nem azonos a szexuális zaklatással, továbbá amely a nehéz gazdasági helyzetben és a szülői gondoskodás hiányában gyökerezik;
18. hangsúlyozza, hogy hatékony intézkedésekre van szükség, amelyek külön figyelmet fordítanak a kiskorú prostituáltak úgynevezett prostitúciós piacról való eltávolítására és az e piacra való belépésükre, valamint a gyermekek jogairól szóló ENSZ-egyezmény és az ahhoz fűzött vonatkozó fakultatív jegyzőkönyv céljaival ellentétes tevékenységekre összpontosítanak;
19. úgy véli, hogy a szexuális szolgáltatások 21 év alatti prostituáltaktól való megvásárlását bűncselekménynek kell tekinteni, ugyanakkor a prostituáltak szolgáltatásai nem lehetnek büntetendők;
20. felhívja a figyelmet az „elcsábítás” jelenségére, amely a fiatalok vagy nagykorúságukat éppen elérő nők prostitúcióját is magában foglalja luxuscikkek és kisebb összegek fejében, amely a napi szintű kiadások vagy az oktatási költségek fedezésére szolgál;
21. felhívja a tagállamok figyelmét arra, hogy az oktatás fontos szerepet játszik a prostitúció és a hozzá kapcsolódó szervezett bűnözés megelőzésében, és ezért a résztvevők életkori sajátosságainak megfelelő, speciális figyelemfelkeltő és megelőző oktatási kampányok folytatását javasolja az iskolákban és főiskolákon, valamint hogy a fiatalok egyenlőségre történő nevelését tekintés az oktatási folyamat egyik alapvető céljának;
22. felhívja a figyelmet, hogy a napilapokban és a közösségi médiában megjelenő, szexuális szolgáltatásokkal kapcsolatos hirdetések az emberkereskedelmet és a prostitúciót támogató eszközök lehetnek;
23. felhívja a figyelmet arra, hogy az internet és a közösségimédia-hálózatok egyre nagyobb szerepet játszanak abban, hogy az emberkereskedelemmel foglalkozó hálózatok új és fiatal prostituáltakat toboroznak; felszólít arra, hogy az interneten is folytassanak megelőző kampányokat, figyelembe véve az ezen emberkereskedelemmel foglalkozó hálózatok által célba vett veszélyeztetett csoportokat;

⁽¹⁾ M. Farley, „Violence against women and post-traumatic stress syndrome” [A nőkkel szembeni erőszak és a poszttraumatikus stressz szindróma], *Women and Health*, 1998; D. Damant és mások, „Trajectoires d’entrée en prostitution: violence, toxicomanie et criminalité” [A prostitúcióba kerülés pályája: erőszak, kábítószer-függőség és bűnözés], *Le Journal International de Victimologie*, 3. szám, 2005. április.

2014. február 26., szerda

24. felhívja a figyelmet a nőkről kedvezőtlen képet alkotó, főként online tömegtájékoztatási termékek és pornográfia néhány – többnyire negatív – hatására, amelyek következtében előfordulhat, hogy semmibe veszik a nők emberi személyiségét, és áruként kezelik őket; figyelmeztet emellett, hogy a szexuális szabadságot nem lehet úgy értelmezni, hogy az engedélyt ad a nők semmibe vételére;
25. hangsúlyozza, hogy a prostitúció normalizálása hatással van a fiatalok szexualitáshoz, illetve nők és férfiak közötti kapcsolatokhoz való hozzáállására;
26. hangsúlyozza, hogy a prostituált személyeket nem szabad kriminalizálni, és minden tagállamot arra kér, hogy helyezze hatályon kívül a prostituált személyekkel szembeni elnyomó jogszabályokat;
27. felszólítja az uniós tagállamokat, hogy tartózkodjanak a prostituált személyek kriminalizálásától és büntetésétől, valamint dolgozzanak ki olyan programokat, amelyek segítséget nyújtanak a prostituáltak/szexmunkások számára, hogy felhagyjanak tevékenységükkel, amennyiben ők is azt szeretnék;
28. úgy véli, hogy a tagállamokban a kereslet csökkentésének is az emberkereskedelem elleni integrált stratégia részét kell alkotnia;
29. úgy véli, hogy a nőkkel és a fiatalokú nőkkel szexuális kizsákmányolás céljából folytatott kereskedelem elleni küzdelem és a nemek közötti egyenlőség javításának egyik módja a Svédországban, Izlandon és Norvégiában alkalmazott – és jelenleg számos európai országban vizsgált – modell (az úgynevezett északi modell), ahol a szexuális szolgáltatás megvásárlása számít bűncselekménynek, nem pedig a prostituált személyek által nyújtott szolgáltatások;
30. hangsúlyozza, hogy a prostitúció határokon átnyúló probléma, és a tagállamoknak ezért vállalniuk kell a szexuális szolgáltatások saját területükön kívülről történő vásárlása elleni küzdelem feladatát;
31. kiemeli, hogy bizonyos adatok alátámasztják az északi modellnek a Svédországba irányuló emberkereskedelemre gyakorolt visszatartó hatását, ahol nem nőtt a prostitúció és a szexuális célú emberkereskedelem, továbbá hangsúlyozza, hogy ez a modell egyre nagyobb támogatottságot élvez a lakosság, különösen a fiatalok körében, ami azt mutatja, hogy a jogszabály változást idézett elő az emberek hozzáállásában;
32. elismeri egy friss finn kormányjelentés eredményeit, amelyben a szexuális szolgáltatások megvásárlásának teljes körű kriminalizálását szorgalmazzák, mivel az emberkereskedelem áldozataitól szolgáltatásokat vásárlók kriminalizálását magában foglaló finn megközelítés eredménytelennek bizonyult az emberkereskedelemmel való megbirkózás során;
33. úgy véli, hogy a jogalkotás lehetőséget kínál annak tisztázására, hogy melyek az elfogadható normák a társadalomban, és arra, hogy az ezen értékeket tükröző társadalmat hozzanak létre;
34. úgy véli, hogy a prostitúció törvényes „szexmunkának” tekintése, a szexipar büntetendőségének eltörlése általában és a kerítés törvényessége tétele nem jelent megoldást a kiszolgáltatott nők és fiatalokú nők erőszaktól és kizsákmányolástól való védelme szempontjából, hanem éppen ellenkező hatást vált ki, mivel nagyobb mértékben teszi ki őket az erőszak veszélyének, miközben növekedésre készíti a prostitúciós piacokat, és ezáltal még inkább megemeli a bántalmazott nők és fiatalokú nők számát;
35. helytelenít minden olyan politikai próbálkozást és értekezést, amely azt a látszatot kelti, hogy a prostitúció megoldást jelenthet Európában a migráns nők számára;
36. felszólítja ezért a tagállamokat, hogy a nemzeti joggal összhangban jogosítsák fel a rendőrséget és az illetékes hatóságokat arra, hogy szűrőpróbaszerűen is beléphessenek a prostitúció helyszíneire, és ott ellenőrzéseket végezhesenek;
37. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mozgósítsák az emberkereskedelem és a szexuális kizsákmányolás elleni küzdelemhez és a prostitúció mérsékléséhez szükséges eszközöket, mivel ezek sértik a nők – különösen a kiskorúak – alapvető jogait és a nemek közötti egyenlőséget;
38. felszólítja a tagállamokat, hogy – különös tekintettel az áldozatok védelmére – a lehető leghamarabb ültessék át a nemzeti jogba az emberkereskedelem megelőzéséről, és az ellene folytatott küzdelemről, az áldozatok védelméről, valamint a 2002/629/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2011. április 5-i 2011/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvet;

2014. február 26., szerda

39. sürgeti a Bizottságot, hogy értékelje a szexuális kizsákmányolás céljából folytatott emberkereskedelem felszámolására szolgáló európai jogi keretrendszer eddigi hatását, végezzen további kutatást a prostitúció mintáiról, a szexuális kizsákmányolás céljából folytatott emberkereskedelemtől és a szexturizmus növekvő szintjéről az Európai Unióban, valamint mozdítsa elő a tagállamok között a bevált gyakorlatok cseréjét;
40. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak folytatnia kell az emberkereskedelem és a szexuális kizsákmányolás elleni küzdelemre irányuló projektek és programok finanszírozását;
41. felszólítja a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki és hajtsanak végre az emberkereskedelemmel, a szexuális kizsákmányolással és a prostitúcióval kapcsolatos szakpolitikákat, továbbá biztosítsák minden érintett fél, így a nem kormányzati szervezetek, a rendőrség és más bűnüldöző hatóságok, valamint a szociális és orvosi szolgálatok támogatását, a döntéshozatalba való bevonását és együttműködését munkájuk során;
42. elismeri, hogy a prostituált személyek túlnyomó többsége szeretne felhagyni a prostitúcióval, de nem érzi magát képesnek erre; hangsúlyozza, hogy ezeknek a személyeknek megfelelő támogatásra – különösen pszichológiai és szociális támogatásra – van szükségük a szexuális kizsákmányolással foglalkozó hálózatokból és az ezekhez gyakran kapcsolódó függőségéből való kiszabaduláshoz; ezért azt javasolja az illetékes hatóságoknak, hogy az érintett felekkel szorosan együttműködve vezessenek be a prostitúcióval való felhagyást célzó programokat;
43. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a rendőri szolgálatok és még általánosabban az igazságszolgáltatási rendszerben dolgozók megfelelő képzést kapjanak a szexuális kizsákmányolással összefüggő különböző szempontokról, köztük a nemek és a bevándorlás dimenziójáról, emellett sürgeti a tagállamokat, hogy ösztönözzék a rendőri hatóságokat az áldozatokkal való együttműködésre, és bíriják rá az áldozatokat a tanúskodásra, mozdítsák elő a rendőrségen belüli szakosított szervek létrehozását, és foglalkoztassanak rendőrnőket, hangsúlyozza, hogy az európai emberkereskedelemmel foglalkozó hálózatok elleni hatékonyabb küzdelem érdekében fontos a tagállamok közötti igazságügyi együttműködés;
44. felhívja a nemzeti hatóságok figyelmét arra, hogy a gazdasági visszaesés következtében egyre több nő és fiatalos nő, köztük migráns nők kényszerülnek prostitúcióra;
45. rámutat, hogy a fiatal nők és a fiatalos nők körében a prostitúció fő okai a gazdasági problémák és a szegénység, és a nemspecifikus megelőzési stratégiák, a kifejezetten a társadalmilag kirekesztett közösségeknek, valamint a fokozottan kiszolgáltatott helyzetben lévőknek (például a fogyatékosokkal élő személyeknek és a gyermekvédelmi rendszerbe tartozó fiataloknak) szóló nemzeti és európai kampányok, a szegénységet csökkentő és a szexuális szolgáltatásokat vásárló és kínáló feleknek egyaránt szóló figyelemfelhívó intézkedések, valamint a bevált gyakorlatok megosztása kulcsszerepet játszanak a nők és a fiatalos nők, különösen a migráns nők szexuális kizsákmányolása elleni küzdelemben; ajánlja, hogy a Bizottság jelölje ki az emberkereskedelem elleni küzdelem európai hetét;
46. hangsúlyozza, hogy a társadalmi kirekesztés kulcs tényezőként hozzájárul a hátrányos helyzetű nők és fiatalos nők emberkereskedelemmel szembeni kiszolgáltatottságának növekedéséhez; hangsúlyozza azt is, hogy a gazdasági és társadalmi válság munkanélküliséghez vezetett, gyakran arra kényszerítve a legkiszolgáltatottabb nőket – köztük magasabb társadalmi rétegekhez tartozó nőket is –, hogy a szegénységen és a társadalmi kirekesztésen való felülkerekedés érdekében belépjenek a prostitúció/szexipar világába; felszólítja a tagállamokat, hogy oldják meg azokat a mögöttes társadalmi problémákat, amelyek prostitúcióra kényszerítik a férfiakat, a nőket és a gyermekeket;
47. sürgeti a tagállamokat, hogy finanszírozzák azokat a helyi szervezeteket, amelyek rendelkeznek támogató és kilábalási stratégiákkal, biztosítsanak innovatív szociális szolgáltatásokat az emberkereskedelem vagy a szexuális kizsákmányolás áldozatainak, ezen belül a migráns és okmányokkal nem rendelkező áldozatoknak is, felmérve egyedi igényeiket és az őket érintő kockázatokat annak érdekében, hogy megfelelő segítséget és védelmet kaphassanak, és holisztikus megközelítést alkalmazva, a különféle rendőri, bevándorlásügyi, egészségügyi és oktatási szerveken keresztül hajtsanak végre a kiszolgáltatott nőket és kiskorúakat a prostitúció feladásában segítő politikákat, biztosítva, hogy ezek a programok rendelkezzenek jogalappal és az e cél eléréshez szükséges pénzeszközökkel; hangsúlyozza, hogy fontos a szexuális kizsákmányolás áldozatainak pszichológiai nyomon követése, és hogy szükség van a társadalmi viszályszállításra; emlékeztet arra, hogy ehhez a folyamathoz időre és olyan életterv kialakítására van szükség, amely hiteles és életképes alternatívát jelent a volt prostituáltak számára;
48. hangsúlyozza, hogy több elemzésre és statisztikai bizonyítékra van szükség annak megítéléséhez, hogy melyik modell a leghatékonyabb módja a nők és a fiatalos nők szexuális kizsákmányolás céljából kereskedelme elleni küzdelemnek;
49. sürgeti a tagállamokat, hogy értékeljék a szexuális szolgáltatások vásárlása kriminalizációjának a prostitúció és az emberkereskedelem csökkentésére gyakorolt kedvező és kedvezőtlen hatásait egyaránt;
50. felszólítja az Uniót és tagállamait, hogy szankciók, figyelemfelkeltő kampányok és oktatás révén dolgozzanak ki a szexuális szolgáltatásokat vásárlókat, valamint a nőket és a kiskorúakat egyaránt célzó nemspecifikus megelőzési politikákat azokban az országokban, ahonnan az emberkereskedelem következtében prostituált személyek származnak;

2014. február 26., szerda

51. kéri az Uniót és a tagállamokat, hogy tegyenek intézkedéseket annak érdekében, hogy az Unión belül és kívül egyaránt visszafogják a szexuális turizmus gyakorlatát;
  52. kéri az Európai Külügyi Szolgálatot, hogy hozzon intézkedéseket annak érdekében, hogy elkerüljék a prostitúció gyakorlását azokon a konfliktus sújtotta területeken, ahol az uniós haderő is jelen van;
  53. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.
-